

SLOVENSKI NAROD.

ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

„Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenču“ za zrcalo.

Na „Slovenčev“ „dovtip“ z dne 1. t. m., kakor „Slovenčevi“ pobožni, toda zlobni psevdohumoristi imenuje svoj uvodni članek, nismo mislili reagirati; toda ker bi se iz tega molčanja utegnila izvajati morebitna domnevanja, upoštevajoč izrek „qui tacet consentire videtur“, bodi povedano blagoslovljenemu slovenskemu nihilistu v posvečeno lice to-le:

„Liberalni klečplazec in hlinež“ bi ne bil nikdar zapisal besed, katere je bil zapisal, če bi ne bil o njih istinitosti tudi v dnu duše prepričan, tega pa najbrž radi tega ne, ker ni hodil v tisto šolo, kjer se tako odkritosrčno človeka večinoma preustvarijo v stroj, ki sam iz sebe in po svoje niti več misliti ne more in ne sme.

Kar priznava ves objektivno sodeči slovenski svet, kar povdarjajo celo resnicoljubni in pravicoljubni pristaši konservativne stranke, to hočejo v svoji brezsrčnosti in strasti negirati nekateri blaznodomišljivi mladi šenklaški kaplanje in odrekajo Ivanu Hribarju ob petindvajsetletnici njegovega načelovanja pri banki „Slaviji“ v Ljubljani, vsakršno njegovo zaslugo za blagor slovenskega naroda, in branijo to svojo trditve s tako drznim čelom, da ji v svoji zaslepljenosti morda res sami verujejo.

To je višek impertinence, katera more svoj izvor imeti le v duši, kateri ni mogoče več razločevati med resnico in lažjo.

„Slovenčevi“ člankar piše v svoji nizkotnosti, in vsega zaničevanja vredni brezstidnosti: „Hribar se proslavlja, ker je delal za kapitalističen zavod, in je glavni zastopnik liberalnega kapitalističnega gospodarskega načela in v zaslugo se mu šteje, da je znal sebe obogatiti“.

Ta gospoda pač dobro ve, da banka „Slavija“ ni kapitalističen, temveč vzajemni zavod, v svoji znani poštenosti pa tega ne le zatajujejo, temveč naravnost v nasprotje obračajo. Naj jim bo torej povedano, da se zavarovanci banke „Slavije“ ne bodo nikdar spominjali banke s tako bridkimi čustvi, kakor se spominjajo nešteti opeharjeni in osleparjeni zavarovanci tiste po neuki duhovščini in nekate-

rih posvetnih svetoblasticah ustanovljene „Slovenije“, ki je res bila kapitalistična slovenskokatoliška institucija, katere delničarji so si s početka lahkomišelnost delili med seboj mastne dividende, katere so jo privedle na kraj propada in konečno do katastrofe, ki je naše siromašno ljudstvo in veliko naše duhovščine spravila ob 1.200.000 K, in katere se — le poprašajte, gospodje — nekateri starejši duhovniki spominjajo z ogorčenjem. Ta kapitalistična banka je tudi svojim zavarovancem v slučajih škode trgala od odškodnin premijo kar za celih bodočih 10 let naprej, dasi je pri svojem in nebo kričečem početju že dobro vedela, da toliko časa niti več obstala ne bo.

Ti katoliški osrečevalci nesrečnim pogorelcem, ki so se dali zapeljati, da so se zavarovali pri „Sloveniji“, niso cenili po katastrofi „Slovenije“ niti opaljenih štorov, dasi so imeli zavarovalnino v redu plačano. In taki ljudje si upajo „Slaviji“ ob slučajih nesreče očitati nekorektno postopanje?

Ko bi „Slavija“ nekorektno in nekulturno postopala, kako pa bi mogla razširiti tako mogočno svoj delokrog in pridobiti si tako mnogoštevilno klijentelo? Če bi postopala po vzorcu blažene katoliške „Slovenije“, bi si gotovo ne pridobila tistega splošnega zaupanja, kakršnega si je v resnici.

Ta v denarji zakopana gospoda, v katere imenu si osmeljajo ti gospodiči očitati Hribarju, da je ob svojem delovanju pri „Slaviji“ obogatel, ne pomisli, da je Hribar po dolgotrajnem in resnem delu, polnem skrbi in truda, dosegel — ne do bogastva, — temveč do ugodnejše pozicije; da pa marsikateri gospodje katoliške hierarhije za svoje brezdelje tičijo v sto in sto tisočakah, pri tem pa celo nič ne žrtvujejo za humanne ali za prosvetne namene.

Sicer je pa tako brezobrazno očitavanje popolnoma vredno teh nedostojnih kričočev!

Gospoda se tudi s ponosom in patosom — seve po Šusteršičevi maniri — sklicuje na to, kako blagonsno za časni in večni blagor je njih plodonosno organizacijsko delo, katero se baje tako sijajno

kaže v delovanju „Gospodarske zveze“ (!), raznih posojilnicah, zadrugah in konsumnih društvih, in naposled v vredni naslednici pokojne „Slovenije“ v „Vzajemni zavarovalnici“. O, kako so te naprave tem gospodom pri srcu, in brez njih bi slovensko ljudstvo neki kar brzelo v svoj moralni in gmotni propad!

O tem se je pa že toliko pisalo in pogubno delovanje teh zavodov že tolikrat dokazalo, da bi bilo odveč izgubljeni o tem besed; le to naj tukaj še enkrat naglasimo, da so vsi ti zavodi na to proračunjeni, da v dolgove zakopljejo in potem do mozga izžmó našega neukega kmeta, ki boče potem seveda poslušno orodje v njihovih rokah.

„Slovenec“ piše nadalje: „Kako se predrznete vi na njih časti napadati naše moči, ki nesebično žrtvujejo svoje moči za ljudsko organizacijo?“

Kakor smo že gori povedali, je že bilo dokazano, da ljudska organizacija ni za naše ljudstvo blagoslov.

Možje torej, kateri načelujejo tej organizaciji, ne morejo delati za ljudske koristi, temveč k večjemu za svoje, toda radi tega jih ne bomo obrekovali in preganjali, kakor napačno misli „Slovenec“, ampak povedali jim bomo na vsa usta le to, kar v popolni meri zaslužijo.

Mi priznavamo vsakemu, v resnici v prid našega ljudstva nesebično delujočemu možu zasluge in mu izrekamo odkrito priznanje, pa bodisi dotičnik klerikalec ali liberallec, „Slovenčevi“ zastopniki resnice pa se do tega načela, kakor se zdi, povspeti ne morejo, četudi so čitali ob priliki Hribarjeve petindvajsetletnice v „Edinosti“ besede: „Mi vsi, in tudi oni, ki se ne strinjajo s političnimi nazori Hribarjevimi, moremo danes v znamenju slovenskega rodoljubja priznavati slavljenca, da se sme kakor človek in rodoljub z zadoščenjem ozirati na četrtsotletje svojega — dela.“

Če pa „Edinost“ misli, da „Slovenec“ veruje tem besedam, se kruto vara!

„Slovenec“ po našem živem domnevanju mnogih, resničnih in vsestranskih zaslug Hribarjevih ne krati iz prepričanja, ampak zato, ker mu tako velevala njegova internacionalna katoliška taktika, katero

mu narekujejo nekateri premeški in preveč prijenljivi, največ pa sebični, dasi po „Slovenčevih“ nazorih prezasluzni in do skrajnosti požrtvovalni možje, katere bodo začeli polagoma — nekatere vsaj so že — spoznavati tudi njihovi ožji pristaši.

Tačas pa „strašen dan bo dan plačila“, ko boste za te zasluzne moči morali globoko poseči v žep, da boste naše slovensko ljudstvo vsaj nekoliko odškodovali za „uspešno“ delovanje teh katoliških korifej, ki so „nesebično“ „žrtvovali“ vse svoje moči za ljudsko organizacijo.

V Ljubljani, 13. junija.

Cesar v Pragi.

S cesarjem so odpotovali v Prago ministri Koerber, Rezek in Hartel. Slavnostni sprejemi so se vršili v Gmündu, Třebonu, kjer je pozdravil cesarja češki namestnik, v Taborju in Benešovu, kjer sta pozdravila cesarja nadvojvoda Franc Ferdinand in soproga. V Pragi so se ob 3. uri ob slavoloku na Vaclavskem trgu zbrala društva in korporacije, na to je prišla na kolodvor Franca Jožefa častna kompanija 91. pešp. z godbo. Na kolodvoru in pred poslopjem se je zbralo ogromno občinstva in izredno veliko število civilnih in vojaških dostojanstvenikov. Cesar je došel ob 6. zvečer. Pozdravil ga je župan dr. Srb. Cesar je odgovoril najprej češko, nato nemško ter izrazil svoje veselje, da Praga tako lepo napreduje in cvete. Špalir družtev in dijakov je segal od kolodvora do Hradčanov. Okoli 100.000 oseb je pozdravljalo cesarja.

Trozveza in delegacije.

Glasilu poljskega kluba „Czas“ je prineslo uvodni članek o razpravah v delegacijah, in zlasti o stališču delegatov napram trozvezi. „Czas“ piše, da ni poskušal nihče naravnost nastopiti proti trozvezi. „Vsi so priznavali, da mora ta diplomatska kombinacija tvoriti še podlago avstrijske zunanje politike, toda nekdanje navdušenje za zvezo z Nemčijo se je izredno ohladilo, da, manjkalo se ni delegatov, ki so imenovali trozvezo potrebno zlo. Kritika in očitanja, ki so se čula med obravnavanji, so bila tako resna in odločna, da zaslužijo pozor-

LISTEK.

Srečka.

Ruski spisal Anton Čehov.
(Konec.)

„Dà, kupiti si posestvo, to bi bilo lepo,“ je rekla žena, ki je razmišljala isto. In videti je bilo na njenem obrazu, da so jo nje misli kar očarale.

Ivan Dmitrič si je naslikal jesen s svojimi deževji, mrzlimi vetrovi in s pajčevinami v zraku. V tem času se je treba posebno dolgo sprehajati po vrtu, po zelniku in po bregu reke, da človeka zelo premrazi. Potem pa se pije kozarček žganega, in kot prigrizek služi janežev kruh, ali kislá kumara z lukom v obari, in — potem zopet kozarček žganega. Otroci pri tekó z zelnika ter prinesó seboj koren ali repo, ki še diši po vlažni zemlji... Na to se človek stegne po divanu ter lista prav udobno po kakem ilustrovanem listu, potem si pokrije s časopisom obraz, si odpne telovnik ter zadremlje nekoliko...

Babjemu letu sledi neprijeten, deževen čas. Dan in noč dežuje, golo dreve se

joka, sapa veje mrzlo in ostro. Psi, konji, kokoši — vse je mokro, černo in bojazljivo. Na sprehod ne moreš, pred vrata ne moreš, ves dan se smeš potikati iz kota v kot in gledati iz dolgega časa skozi motna okna. Žaltovo!

Ivan Dmitrič se je ustavil ter pogledal svojo ženo.

„Veš kaj, Maša, jaz bi potoval v inozemstvo,“ je dejal.

In začel je razmišljati, kako ugodno bi bilo potovati v pozni jeseni v inozemstvo v južno Francosko, v Italijo... Indijo!

„Jaz bi tudi gotovo potovala v inozemstvo,“ je odgovorila žena, „sedaj pa pogledj številko srečke!“

„Stoj! Čakaj še!“

Stopal je po sobi sem in tja in razmišljal dalje: Domislil se je: in kaj potem, ko bi žena res potovala v inozemstvo? Sam potovati je prijeto, ali pa v spremstvu lehkčivih, brezskrbnih žensk, ki živé samo trenutku, ne pa z lastno ženo, katere misli in besede se sučejo na vsem potovanju le okrog njenih otrok, katera vedno zdihuje in se boji ter se trese za vsako kopejko. Ivan Dmitrič je videl svojo soprogo pred seboj v železniškem vozu z

množico zavrtkov, košaric in ovojev; videl jo je ječati in tožiti, ker jo od vožnje z železnico boli glava, in ker je porabila toliko denarja; in seveda bo moral letati na postajah za krompom in za kruhom s sirovim maslom... saj obedovati ne more, to stane preveč.

Vsako kopejko mi bo štela, si je mislil ter pogledal svojo ženo. Srečka je njena in ne moja! Čemu jej je sploh treba hoditi v inozemstvo? Kaj bi neki tam videla? Ves dan bo sedela v sobi hótela ter me ne bo pustila od sebe... To že poznam!

In prvokrat v svojem življenju je opazil, da je njegova soproga stara in grda, in da diši po kuhinji. On pa je bil še mlad, zdrav in svež, našel bi bil takoj drugo ženo.

Seveda, si je mislil, to je vse bedarija, a... Čemu jej je treba potovati v inozemstvo? Kaj razume ona o tem? In, recimo, da bi res potovala... Neapolj ali Buxtehude, to je njej vendar povsem jednako. Samo na poti bi mi bila. Odvisen bi bil od nje. Tako dobro si lahko predstavljam: ko bo dobila denar, ga bo zaklenila, kakor prava ženska v omaro ter obesila šest ključavnic pred njo... Skrila ga bo

pred menoj... Svojim sorodnikom ga bo obesila, meni bo pa štela vsako kopejko.

Ivan Dmitrič si je predstavil te sorodnike. Kako bi se privlekli vsi ti bratje, sestre, tete, striji, ko bi izvedeli o dobitku v loteriji, kako bi jo beraško rotili, kako bi se smehljali na ves obraz ter se jej laskali! Ostudna, žalostna druha! Ako jim daš nekaj, potem hočejo še več, če ne dobé ničesar, pa kolnejo, delajo zdražbe in ti želé kar največ nesreče na vrat.

Ivan Dmitrič je mislil na svoje sorodnike, in njih obrazi, kateri so mu bili do sedaj povsem nevažni, so se mu zdeli nakrat zoperni in pristudni.

„Ta gnusoba!“ si je mislil.

In obraz njegove žene se mu je zdel sedaj tudi že zoperen in sovražen. V njem je kar vse vrelo jeze, in poln škodoželjnosti si je mislil:

„Ničesar ne razume o denarnih stvaréh, zato pa je skopa. Ako je res zadela, mi bo dala le sto rubljev, ostalo bo pa zaprla.“

In sedaj že ni več zrl na svojo ženo smehljaje, temveč sovražno. Ona ga je tudi pogledala, polna mržnje in zlobnosti. Imela je svoje vesele misli, svoje načrte in

nost ne le grofa Goluchowskega, nego tudi nemških uradnih krogov. Ta očitanja so močan odmev javnega mnenja, ki se ne more sprijazniti z mislijo, da je trozveza le zveza nemških rodov z Italijo. Tega mnenja ni možno smatrati jednostranskim poljskim, saj so jo otrejše izražali tudi Čehi, in ker so naglašali tudi konservativni Nemci, da pruske odredbe z duhom avstrijsko-nemške zveze niso združljive. Sicer pa dokazuje elukubracije Wolfa najboljšo, kakšno ponižanje čaka Avstrijo, ako bi se hotela prilagoditi željam in nadam Všenemcevo.

Avstro-Ogrska in Rusija.

Glasi kneza Uhtomskega, „Pet. Vjedomosti“ je prineslo o razmerju med Avstro-Ogrsko in Rusijo razpravo, v kateri je tudi to le mesto: Dosedanja nasprotovanja in dosedanja konkurenca med Avstrijo in Rusijo je koristila le Nemčiji, ki se je polagoma polastila vse levantinske trgovine. Avstrija je grešila, ker je bila pod vplivom Nemčije, in grešila je Rusija, ker ni zaupala Avstriji. Rusija ni imela od svojih protiaustrijskih, Avstrija pa od svojih protiruskih ukrepov ničesar, pač pa sta koristili Nemčiji... Ali pa bode to priznanje kaj pomagalo?

Bolgarsko sobranje in ministrska obtožba.

S 66 glasovi izmed 69 je sklenilo bolgarsko sobranje, da se posade vsi člani ministrstva Ivančova na zatožno klop. Bivši ministri so obdolženi, da so prekršili ustavo, ker so kupili brez javnega razpisa stare vagone, in ker so prekoračili dovoljeni kredit, katerega bi smeli porabiti le do 1 milijona. Razen tega pa so bivši ministri Ivančov, Tončev in Radoslavov toženi, da so oškodili državo z namenom, sebe obogatiti. Turški poslanci niso glasovali. Izvoljena preiskovalna komisija bo o svojih poizvedovanjih poročala sobranju v jeseni, nato se izvoli državno sodišče. Kazen radi kršenja ustave je določena na zapor od 1—5 let, radi oškodovanja države pa na zapor od 1—10 let, na vedno izgubo državljanskih in političnih pravic in na odškodnino, ki jo je dati državi.

Cesar Kwangsu in kitajski dvor.

„Mercury“ poroča, da je 6. t. m. izšel cesarski edikt, ki sporoča, da je povrnitev kitajskega dvora v Pekin radi vročine in starosti cesarice-vdove odgođen do 1. septembra. Astrologi na dvoru so se baje izjavili, da bo ta dan za vrnitev najugodnejši in najsrečnejši. Dunajska „Politische Correspondenz“ poroča o položaju na Kitajskem jako pesimistično. Vsak poznavalec kitajskih razmer pričakuje, da se v najbližnjem času nemiri ponove. Gotovo se začne nered takoj, ko odidejo tuje čete. Potem se začne nove težave: Kitajci so sedaj še besnejši na tujce in — vlasti so med seboj ljubosumne. Vprašanje glede odškodnine še vedno ni rešeno. Velevlasti so se razcepile na dve skupini, ki zastopata dve različni mnenji. Da bi se to vprašanje kmalu rešilo, ni upati. Med tujimi četami se bodo primerili še jako resni spopadi. Evropske velevlasti končno od svojih ekspedicij res ne bodo imele nič drugega kot škodo in blamažo, morda pa se nesloga, ki se rodi med njimi na Kitajskem, zanese še v Evropo!

svoje sanje; in razumela je takoj, o čem sanja mož... Vedela je, da bi bil on prvi, kateri bi iztegnil svoje tace po njenem dobitku.

„Na tuje stroške je lahko delati načrte,“ je dejal njen pogled; „ne, ne, le poskusi!“

Mož je razumel ta pogled; gnev se je valil v njegovih prsah, in da bi jezil svojo ženo, je pogledal navlašč hitro na četrto stran časopisa in naznanil je zmagovito:

„Serija 9499, številke srečka 46! ne pa 26!“

Nada in sovražnost sta izginili v istem času, a v istem trenutku se je zazdelo Ivanu Dmitriču in njegovi ženi, da so njih sobice vendar zelo temne, majhne in nizke, in da ju večerja, katero sta použila, ni nasitila, temveč ju tiščil samo v želodcu ter da se vlečejo večeri doma nezno dolgočasno.

„Vrag vedi, sploh,“ je dejal Ivan Dmitrič, ki je hotel svojo jezo na kaj izliti, „kamor stopi človek, povsod papirni odrezki, kruhove drobtine in jajčne lupinje! Pometate v našem stanovanju sploh nič več. Iz hiše moram, vrag me vzemi s kožo in kostmi! Grem in se obesim na prvem drevesu!“

Vojna v Južni Afriki.

Iz Južne Afrike in tudi iz Londona ni danes prav nobenih poročil. Tudi o mirnih pagajanjih je vse tiho. Samljivo je, da Krüger buraskih voditeljev ni pooblastil za pogajanja s Kitchenerjem, in da se teku pogajanj sploh ničesar ne vé. Iz Pretorije poročajo, da se je buraki poveljnik Rensburg s svojim oddelkom udal v Pietersburgu. Angleži so dva Bura, ki sta hotela pobegniti iz Pretorije k vojski, ustrelili. Bura sta prisegla nevtralnost. Trije Buri so všli, enega Bura pa so, ker je za smrtno kazen premlad, samó zaprli. O gospej Botha ni nobenih novih poročil.

Dopisi.

Iz Šiške, 11. junija. Kakor običajno vsako leto, tako je napravilo tudi letos tukajšnje učitelstvo s šolskimi otroci dne 5. t. m. pomladni izlet na prijazni Rožnik. Po maši so šli šolski otroci z učitelstvom na vrt g. Pršina k zajuterku. V prosti naravi, katero je na večer poprej poročil blagodejni dež, zabavali so se potem otroci s primernimi igrami in veselim petjem. Na to je sledilo pogoščenje z jedilom in pijačo.

Da je bilo možno vse šolske otroke dostojno pogostiti, so podarili tukajšnji šolski prijatelji, kakor: gospa Juvančičeva, potem gg. Kosler, Bolaffio, Zajec, Reininghaus, Mathian, Pogačnik, Galle, Krisper, Suwa, Zorman, Ziegler, polkovnik Paitsch, Vrhovec, Kauschek, Vodnik in Tomc, raznih doneskov v blagu in denarjih, za kar jim izreka podpisani v svojem in imenu šolske mladine najtoplejše zahvalo.

Ant. Javoršek,
Šol. vod.

Od nekod, 11. junija. Včasih ni bilo toliko slišati o Šmartnem pri Litiji, kakor sedaj nekaj časa sem. Seveda so bile tedaj tudi razmere v Šmartnem vse drugačne, kakor so dandanes. Bile so tako ugodne, da se nihče ni zmenil, ako je kje poleg cesarske in narodne zastave visela tudi pappeževa, seveda je bila tudi duhovščina tedaj vsa drugačna. Zaradi županstva moram pa Šmarčane že nekoliko pokarati. Ves svet se norca dela iz Vašega županstva. To vas boli, a saj ste tega sami krivi, zakaj ste pa volili take može. Nad vse novo mi je pa, da se nahaja v Šmartnem človek, ki šmarških pevcev ne spoštuje. Koliko truda in stroškov so imeli pevci in posebno ranjki pevovodja g. Bartl, da so se dobro izvežbali v petju. Peli so dolgo let v cerkvi in pri veselicah. Ker so z res lepim, vbranim petjem ljudstvo razveseljevali ter povsod dobro in spodobno nastopali, so vživali občne simpatije. Vse občinstvo jih je rado poslušalo in se jih veselilo. Ranjki gospod dekan Rus se je svojega godu najbolj veselil, ker je vedel, da ga pevsko društvo počasti s petjem. Ravno tako pa so si tudi pevci v čast šteli, da so dekanu mogli narediti posebno veselje. To so bili pač prijetni časi. Kaj imate vendar s sedanjim g. dekanom? Ali ne znate več peti? Ali gosp. dekan nima nič posluha? Res, čudne razmere so nastale v Šmartnem.

Star nekdanji šmarški pevec.

Iz Sv. Križa pri Kostanjevici, 11. junija. Dne 2. junija vršila se je tukaj uprav velikanska slavnost. Blagoslovila se je namreč nova krasna brizgalna novoustanovljena požarne brambe. Že popoldne prejšnjega dne je bilo vse na nogah. Dekleta so pela vence, mladeniči postavljali mlaje in razobešali zastave. Pričakovalo se je nekaj, česar Sv. Križ še ni videl. Na predvečer je igrala godba iz Zagreba pešpolk 53 pl. Latour. Zjutraj je bila budnica. Vas je bila okrašena ter pričakovala gostov. Mnogobrojne trume ljudi so hitele v Sv. Križ. Bilo je ljudstva okoli 3000.

Ob 10^{1/2} uri so prihajale sosedne požarne brambe in sicer:

Korporativno požarne brambe:

Leskovec, Krško-Videm in Rajhenburg.

Po deputaciji je bila zastopana požarna bramba iz Rudolfovega, na čelu ji gospod A. Gustin ml.

Točno ob 11. uri je brizgalno v prelepem šotoru blagoslovil tuk. g. župnik Kozma Pavlič.

Po slovesnem aktu so korakale združene požarne brambe na obširen vrt g. J. Kodriča k obedu. Na vrtu se je zbralo tudi mnogo drugega občinstva.

Popoldne ob 3. uri se je začel koncert. Vrt se je začel polniti z najodličnej-

šim občinstvom od blizo in daleč. Najbolj je bila zastopana gospoda iz Krškega potem Kostanjevica, Brežic, Reihenburga itd. Nastopil je tudi čili pevski zbor krški.

Čas je potekal bliskovito. Godba in petje se je menjavalo neprestano, ker je bilo oboje jednako neumorno. Vsa čast! Bila je pravcata ljudska slavnost, ki se je končala šele v pozni noči. Postrežba, jestvine in pijače — vse je bilo dobro.

Celo velikansko slavnost je vodil tuk. trgovec g. Ivan Ruper, kateri se je za požarno brambo v pravem pomenu besede žrtvoval. Ni se bal ni truda ni stroškov pri ustanovitvi požarne brambe kakor tudi pri slavnostnem blagoslovljenju brizgalne. Poleg tega, da se je jako trudil — izgubil mnogo časa, posegel je še precej globoko v žep.

Javno hvalo izrečemo slavnim požarnim brambam, kakor tudi slavnemu občinstvu za tako mnogobrojno udeležbo. Godbi in pevskemu društvu za neumorno igranje in petje.

Po preteku jednega tedna po blagoslovljenju je imela brizgalna priliko pokazati svojo izbornost, moštvo pa svojo popolno sposobnost.

Dne 10. t. m. je namreč na Pristavi udarila strela v hlev posestnika Ivčiča, ubila jednega vola ter zapalila hlev. Plamen se je razširil bliskovito naglo ter upepelil vsa poslopja posestnika Ivčiča in vdove posestnice Cizerle. Oba sta bila zavarovana za male svote. Križevska požarna bramba je bila neverjetno naglo pod spretnim poveljstvom g. Iv. Ruperja na lici mesta.

Kmalu nato je dospel tudi požarna bramba iz Leskovca pod vodstvom gosp. Ridla. Obe požarni brambi sta takoj lokalizirali ogenj, ter delali z nadčloveško močjo. Hvala jima!

Nova brizgalna križevska se je pri tej priliki odlikovala s svojo izbornostjo ter dela čast firmi Smekal.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. junija.

— Važni imenovanji. Včeraj je bilo razglašeno imenovanje pripravničnega ravnatelja g. Hubada deželnim šolskim nadzornikom, in imenovanje profesorja in okr. šolskega nadzornika g. Levca ravnateljem učiteljskega. S temi imenovanji se je izvršila v šolski upravi prememba, katero mora z veseljem pozdraviti vsak, komur je v resnici za razvoj in procvit ljudskega šolstva v deželi. S sistemiziranjem mesta družega deželnega šolskega nadzornika, kateremu bode poverjeno specijelno ljudsko šolstvo se je ustreglo stari želji, katero je tudi deželni zbor že več let sem izražal v vsakem zasedanju. Ljudsko šolstvo se je močno razvilo in je bilo nujno potrebno, da se določi zanj poseben dež. šolski nadzornik, kajti eden sam nadzornik za vse ljudsko in srednje šolstvo, ki je vrh tega še obremenjen z birokratičnimi opravili tudi pri najboljši volji, tudi kraj največjega fizičnega napore ni mogel biti kos svoji nalogi in na noben način ni mogel nadzorovanju šolstva posvetiti tiste pazljivosti ter je izvrševati s tisto natančnostjo, ki je neizogibno potrebna. Občna zadovoljnost, da se je sistemiziralo to mesto, je pa toliko večja, ker se je izročilo nadzorstvo ljudskega šolstva velezaslužnemu šolniku g. Hubadu, čigar oseba daje vsa jamstva, da bo svoje važna opravila izvrševal s popolno objektivnostjo in da bo vse svoje moči posvetil procvitu šolstva. Prepričani smo tudi, da bo novi nadzornik zvest in zanesljiv čuvár tistih načel, na katerih sloni sedanja naša ljudska šola in da bo očetovski prijatelj našega, da si vlega, vendar hudo preganjanega učiteljsva. Kakor za vrhovno vodstvo vsega ljudskega šolstva tako se je tudi izborna poskrbelo za vzgojo prihodnjih generacij ljudskega učiteljsva. Ljubljansko učiteljske, ki se je pod vodstvom g. Hubada in ob sodelovanju jako odličnega učiteljskega zbora zelo povzdignilo, dobi v osebi g. Levca ravnatelja, o katerem ni nobenega dvoma, da bo pod njegovim vodstvom zavod lepo prosperiral. Gosp. ravnatelj Levec, ki je znan kot odlični pedagog in ki si je že kot okrajni nadzornik pridobil jako mnogo zalug za ljudsko šolstvo, je pravi mož za to mesto in smo lahko uverjeni, da nam vzgoji takšno učiteljsvo, na katero bomo

lahko ponosni, in ki bo imelo vsa svojstva za dobro vzgojo narodovega naraščaja in povzdigo splošne omike v deželi. Prav tako kakor v stvarnem oziru tako nas je zadovoljilo to imenovanje tudi v narodnem oziru. Gg. Hubad in Levec sicer nista agresivnega značaja, a vendar vidimo v njih osebah neko garancijo, da se nam v narodnem oziru ne bo več delala krivica. Nihče ne želi, da bi se nemški manjšini kratile njene pravice. Kar gre nemški manjšini, naj vse neprikrajšano uživa, ali tudi pravice slovenske večine se ne smejo prikrajševati, kakor se je to večkrat zgodilo. Ne dvomimo, da bodeta gg. Hubad in Levec tudi v tem oziru opravičila zaupanje, s katerim se je pozdravilo njihovo imenovanje.

— Ulične table. Mestni magistrat je v izvršitev razsodbe upravnega sodišča začel danes s pribijanjem dvojezičnih, slovensko-nemških uličnih tabel.

— Dolenjske železnice. Jutri bo na Dunaju občni zbor delniškega društva dolenskih železnic. Na tem občnem zboru se določi, koliko bodo dolenske železnice letos vrnile na obrestih in na kapitalu deželi kranjski.

— Bohinjska železnica. Iz verodostojnega vira smo izvedeli, da se začno dela za zgradbo bohinjske železnice kar najprej mogoče. „Soča“ pravi, da pride že v kratkem kaci 70 inženirjev v Gorico, kateri bodo imeli nalogo, pregledati črto iz Podbrda do Gorice.

— Občinske volitve v Spodnji Šiški. Poleg včeraj naznanjenih odbornikov iz I. razreda je bil izvoljen tudi g. Peter Kržič. Iz III. razreda so bili izvoljeni kot kandidati železničarjev: Ivan Pirkovič, Feliks Venier, Anton Kuntara, Ivan Klemenčič, Anton Oister in Florijan Tarman za odbornike, Jakob Prestor, Matija Strupnik in Iv. Borštnar za namestnike.

— Družbinski večer uradniškega društva, ki se je vršil včeraj na nevtralnih tleh, namreč v „Mestnem domu“, je bil izredno mnogoštevilno obiskan in se je tako izborna obnesel, da bo ta uspeh društvo gotovo vzbudil k večkratnemu prirejevanju taci v velico. Večer je otvoril načelnik g. prof. Wester s primernim govorom, ki ga je zaključil s Slava-klici na cesarja. Naznanjeni slavnostni govor računskega svetnika g. Svetka je vsled neke nezgode, ki je zadela g. govornika, moral odpasti. Koncertni del je stal visoko nad nivo-om navadnih družinskih večerov, in gre tako zboru kakor gospe dr. Ferjančičevevi, gđč. Devovi in gg. Završan in Krsniku vse priznanje. Takisto se je tudi kar najpohvalnejše izrazil o kupletih g. Sedlaka, o humorističnem predavanju g. Obrekarja, o „Schrammelnih“ (gg. dr. Sajovic, Pogačar in dr. Mühleisen) ter o predstavi prirota pred sodiščem (gg. Jak, Obrekar, Paternoster in Sedlak). Tudi za jedila in pijačo je bilo izborna poskrbljeno in je bila zabava sploh jako animirana.

— Junaštvo nekkih celjskih policajev. Iz kronike celjske policije priobčujemo nov „Bravourstück“, ki je budil največje ogorčenje v slovenskih krogih in bengalčno razsvetljuje celjske razmere. Dne 13. majnika t. l. po polnoči gresta iz „Narodnega Doma“ po rotovski ulici trgovec v Celji K. in sodni uradnik B. ter se smejeta in razgovarjata. Kmalu pa se prepričata, da se smatra za kaljenje nočnega miru, če se Slovenec smeje na ulici. Kot bi z neba padel, se razkorači pred njima po junaških činih hlepeči redar za poskušnjo Merkuš ter jima kratkomaleti za preti z aretovanjem. V sled provokatoričnega nastopa in neopravičene grožnje redarja dal se je gospod K. kljubu vsemu pomirljivemu prigovarjanju svojega spremljevalca gospoda B. zapeljati, da je redarja Merkuša pozval k dostojnemu vedenju in ga opozoril, da vsled neotesanega vedenja lahko izgubi svoj bore kruhek, tembolj ker je šele za poskušnjo nastavljen. Redar Merkuš gospoda K. nato kar meni nič tebi nič aretuje in ga odpelje v stražnico. Njegov spremljevalec B. pa je počakal nekoliko trenutkov pred stražnico, ker je bil mnenja, da se gospod K., ki je že deset let v Celji in tu plačuje davke ter je splošno znana oseba, kmalu vrne. Ker pa tega le ni nazaj in gospod B. ni hotel zapustiti gospoda K., vstopi v stražnico, mečeč da je kot sodni uradnik kolikor toliko opravičen k posrejevanju, ter pravi, da hoče biti priča, češ, da gospod K. ni nič posebnega zakrivil. Redar Merkuš hoče

nato gospoda K., ki je odločno zahteval, naj se z njim napravi zapisnik ter naj se ga nato izpusti, odpeljati v zapor, na kar reče gospod B., da svojega spremljevalca ne more samega pustiti in da mora vsled njegove razburjenosti nanj paziti. Redarja Merkuš in Bučar ga z brutalno silo in razžaljivimi besedami spravita iz stražnice; ko pa pride zopet nazaj vprašat, kaj se je zgodilo z gospodom K., katerega ne sme samega pustiti, tedaj je bil še on kljub energičnim protestom aretovan, češ da se je vmešaval v uradno poslovanje, in se je ravno z njim kot s hudodelcem. Kako samovoljno in nepravilno je bilo to aretovanje, sledi iz rezultata proti gospodu B. vpeljane kazenske preiskave. Prvi sodnik (slovenske krvi, a od novega leta sem z nemškimi občevalnim jezikom), ga je obsodil radi vmešavanja v uradno poslovanje na 20 K globe. Od okrožne sodnije celjske pa je bil oproščen, ker nikakor ni oviral aretovanja gospoda K., ampak se je celo resno prizadeval, pomirljivo uplivati na razburjenega gospoda K. in preprečiti vsak konflikt s policijo. — To priliko uporabivši, planili so spodnještajarski zakatni nemški lističi do graškega „Tagblatt“ kot hijene po gospodu B. ter so ves dogodljaj popolnoma zavili in zasukali in prikrojili po svoje očitno tendenco, slovenskega uradnika počrniti pred višjimi oblastmi in mu z nesramnim zavijanjem dejstev ograditi službovanje v Celju. Le žal da se taki manevri teh hijen zoper slovenske uradnike navadno posredujejo. Pravnemu čutu v obraz bijoče, protizakonito postopanje celjske policije je zopet lep karakteristikon celjskih razmer, lep listič v albumu celjske policije. Čudimo se, da redar Merkuš, slovenski poturica kot večina celjskih policajev, ki je tako imenitno pokazal svojo izredno zmoglost v zasledovanju Slovencev, ni več v službi celjskega magistrata; baje si je že s tem junaštvom zaslužil — pokoj.

— Veliki koncert „Sportnega društva Marlbor“ se zavoljo gostilniških razmer v „Narodnem domu“ ne vrši 16. junija marveč 7. julija t. l.

— Nečloveška mati. Porotno sodišče v Mariboru je včeraj 38 let staro Terezijo Hole rojeno Visenjak iz Čage pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah obsodilo na smrt, ker je svojo nezakonsko 10 let staro hčerko zadavila. Ko je orožništvo poizvedovalo, kam je ta deklica prišla, je slučajno zasledilo kanibalstvo tudi včeraj obsojenega Bratuše. Terezija Hole je že enkrat hotela svojo hčerko vtopiti, pa svojega naklepa ni mogla izvršiti. Obtoženka je pri obravnavi svoj zločin priznala.

— „Rokovnjače“ bodo igrali v nedeljo, 16. t. m., v drugič v Barkovljah. Prvič so dosegli največji uspeh in je bila udeležba ogromna. Tudi v Škednju bodo igrali „Rokovnjače“.

— Pevsko-bralno društvo „Ilirija“ pri Pobegih priredi v nedeljo, dne 16. junija t. l. popoldne s sodelovanjem društev „Svoboda“ iz Sv. Antona in „Zrinjski“ iz Dekani veselico.

— „Ljubljanska meščanska godba“ priredi danes v četrtek, 13. t. m. ob 8. uri zvečer mirozov.

— Požigalca v Dobrunjah so prijeli. V našem listu smo zadnjič opozarjali, da je z ozirom na način in na čas podžiganja v Dobrunjah in v Bizoviku sklepati, da podžiga domač človek. To naše mnenje se je sedaj opravičilo. Prijeli so nekega 11letnega fanta Franceta Pintarja iz Dobrunj št. 34, kateri je priznal, da je dne 10. t. m. podžgal v pasjem hlevu pri Skomincu v Dobrunjah. Brez dvoma je to pravi požigalec. V pasjem hlevu je podžgal po svoji izpovedi zaradi tega, ker ga je bil pes jdenkrat ugriznil. Gorelo je pa dosedaj le pri hišnih posestnikih, kjer je Franc Pintar služil kot pastir, in pri katerih je bil včasih tudi tepen. Poizvedbe so neki že vse to dognale, kakor tudi to, da je bil Franc Pintar povsod, kjer je gorelo, prvi pri ognju in je še ljudi klical na pomoč. Poizvedbe bodo gotovo dognale, da je ta fant povsod v Dobrunjah in v Bizoviku podžgal, dasi do sedaj še tega ne prizna sam. Ko so bili nekateri Bizovičani in Dobrunjčani pri mestni policiji zaslišani zaradi Rudolfa Fleischmana, ki je bil sumljiv zažiga, se je njim reklo, da bode požigalec najbrže kak otrok ali pa kaka ženska, ker je pri teh v gotovih dobah starosti razvita piromanija. Zašli-

šancem se je kaj takega čudno zdelo in trdili so le, da podžigajo tuji postopači. Sedaj vedo, da je podžigal otrok iz domače vasi.

— Porotne obravnave. Včeraj vršila se je pri tukajšnjem porotnem sodišču obravnava proti posestnik Francetu Kanocu iz Radomelj in žagarju Juriju Ulčarju s Homca zaradi hudodelstva goljufije. Obtožba navaja, da je Jurij Ulčar pri okrajnem sodišču v Kamniku v pravni zadevi Franceta Kanca proti zapuščini Blaža Pavlina zaradi 2000 gl. po krivem pričal ter si prizadeval, pridobiti še Val. Juhanta, da bi tudi on pred sodiščem krivo pričal ter potrdil, da zna Jakob Podbevšek pisati; France Kanca pa da je Ulčarjevo krivo pričevanje s poukom napeljeval Porotniki pa so vprašanje glede hudodelstva goljufije z 11 glasovi proti 1 zanikali, vsled česar sta bila oba obtožena od obtožbe oproščena.

— Nepoštena dekla. Mestna policija je zaprla včeraj Jero Vidmarjevo, služkinjo pri brivcu Francišku Ferkulu na Poljanski cesti št. 23, ker je svojemu gospodarju ukradla v času, ko je pri njem služila, 60 kron. Prišla je 6. majnika t. l. brez vinarja v službo. Včeraj je gospodinja Marija Ferkula dobila po naključju v roko denarnico svoje služkinje in je pogledala vanjo ter našla v njej večjo svoto denarja. To se jej je zdelo sumljivo, in zategadelj je šla gledati, če ima mož še denar v omari spravljene. Prepričala se je, da je denar izginil, in da ga ni nihče drugi vzela, kakor dekla Jera Vidmarjeva. Leta je tudi pozvana na odgovor, odkod ima toliko denarja, priznala, da je denar ukradla svojemu gospodarju in si za istega kupila uro, čevlje in nogovice. Gotovega denarja je imela le 17 kron. Jera Vidmarjeva je bila že večkrat zaradi tatvine kaznovana.

— Bikel ukraden. Tovarniškemu uradniku Jožefu Tenschertu iz Vevč je včeraj zvečer ukradel neznan tat iz veže v kazini Dirkopp bicikel s tovarniško številko 35 753. Kolo ima hudo zakrivljeno ravnilo in zavor znotraj.

— Koleke izgubil je šolski sluga A. G. na potu od Vodnikovega trga skozi Koptarjeve ulice, šolski drevored, sv. Petra cesti do Resljeve ceste. Kolekov je bilo za 23 kron.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 2. do 8. junija kaže, da je bilo novorojencev 23, umrlih 28, mej njimi jih je umrlo za škardlato 4, za jetiko 4, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, vsled nezgode 1, vsled samomora 2, za različnimi boleznimi 15. Mej njimi je bilo tujcev 7, iz zavodov 12. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za škardlato 7, za dušljivim kašljem 1, za vtratico 1, za (varicello) noricami 1, za trachomom 1 oseba.

* Senzacionalen spomin. V Neapolju je deklamoval nedavno profesor Arlini pred mnogobrojnimi občinstvom na pamet vsa Dantejeva „Divina comedia“. Govoril je povsem gladko; spil je le včasih požirek vode. Recitacija je trajala od osme ure zjutraj do dveh ponoči, torej osemnajst ur. V eni uri je izrekel profesor Arlini povprečno 830 verzov.

* Kako je maščevala mati svojega sina. Iz Zadra poročajo: Pred tukajšnjim porotnim sodiščem je stal kmetijski fant Ante Grdovič iz Brodarice, ker je v nekem pretepu ubil fanta Ivana Čurkoviča. Mati umorjenca je bila poklicana kot priča ter je stala na hodniku. Ko so pripeljali Grdoviča mimo nje, je planila nanj in ga zabolala, da so ga odnesli umirajočega. Nesrečnico so takoj zaprli.

* Strašen čin blaznice. Na Reki je umorila žena železniškega zavirača Žvrteljke v blaznosti svojega šest mesecev starega sinčka. Potisnila ga je v banjo z vodo, in ko je bil mrtev, ga je pokrila v banji z rjuho. Tudi družega, 3½ leta starega sina je hotela umoriti, a je ubežal. Potem je sebe z britvijo težko ranila. Sosedje so jo našli klečečo pred razpelom in gorečo svečo. Nesrečna žena je bila strašno nervozna, trpela je na domišljiji, da jo vse preganja. Priznala je takoj svoj čin ter dejala jokaje, da je hotela usmrtiti otroka in sebe, da bi njen mož ostal sam.

* Ženske v Rusiji. Od novega leta sem so nastavljene v Rusiji ženske kakor uradnice v vseh uradih, ki so podrejeni ministrstvu pravosodja. Na temelju statuta

od l. 1900, katerega je izdelal minister pravosodja, in ga je car potrdil, sme biti po uradih toliko žensk, kakor moških, se ve samo na nižjih mestih, (vsa je samemu sebi najbližji!) — dočim dobe boljše službe le moški. Tudi morajo služiti ženske navadno za manjšo plačo, dasi opravljajo baje isto kot moški.

* Starost ženske. V „Gil Blas“ pripoveduje neki časnikar, da je lahko izpoznati starost ženske po jedeh, katere rada uživa. Mlada dekleta začno jesti šele po obedu. Mlade žene ljubijo zelenjavo, tridesetletne belo meso od piščancev, štiridesetletne pa imajo najraje govedino. Kadar je žena samo sir, tedaj ni treba povpraševati po njeni starosti, kajti dosegla je že davno kanonično dobo.

* V vlaklu oropan. Iz Chamberyja javljajo, da so oropali trije roparji Američana Schandaleja, kateri je takoj naznanil ves dogodek orožništvu. Tatovi so zbežali; skočili so v reko Aro, ki je pa ravno v istem času zelo narasla, in so vsi trije utonili.

* Cenjen možnjček. V Aichachu je kupil neki fant pri nekem trgovcu možnjček za 50 pf. Ko ga je doma odprl, je našel v njem bankovec za 1000 mark. Fant je bankovec deponiral pri policiji, a oglašil se ni nihče. Fant bo torej bankovec obdržal.

* Dame kot lakaji. V najodličnejših londonskih hišah je sedaj moderno, da opravljajo službo dosedanjih lakajev dame. Oblečene so črno z belo čepico in z belim predpasnikom. Nekatero posebno moderne dame pa imajo svoje ženske lakaje oblečene v kratke, ozke hlače iz črnega atlasa z nogovicami in v črne baršunnaste žakete. Dame lakajke so ostrizene.

* Roman v življenju. V Parizu je Rusinja Vera Gelova, katere je studirala medicino ustrelila nehote svojo najboljšo prijateljico Zelinovo. Hotela je namreč — kakor že opetovano poročano — zadeti svojega zapeljivca, profesorja Deschanela, a po nesreči je smrtno ranila prijateljico, ki je bila poleg. Zelinova je pred svojo smrtjo odpustila prijateljici, tako tudi brat Zelinove, kateri je v ječi večkrat posecal Gelovo. Porotna obravnava je izpoznala nesrečno morilko nedolžno, in sedaj javljajo iz Pariza, da se je brat urojene Zelinove zaročil z Vero Gelovo.

* Dame, ki plenijo. Neki amerišanski list je izdal nedavno skrivnost, da so tudi dame plenile, ko je bilo poslaništvo v Pekinu osvobojeno. Žena angleškega uradnika, lady Macdonald je šla v cesarsko palačo in je odnesla vse dragocenosti, zlasti umetniške predmete. Nato pa odgovarjajo londonski listi, da je tudi soproga poslanika ameriških Zjedinenih držav v istem času plenila v palači nekega mandarina ter je celo iztrgala nekemu vojaku puško, da odpre z bajonetom kovčeg, v katerem je bilo mnogo dragocenosti, ter je vse pobrala in odnesla.

Književnost.

— „Novi akordi“. Zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo. Tako se bo zval najnovejši slovenski list, ki ga pozdravljamo že danes z veseljem. Izdajal ga bo g. L. Schwentner v Ljubljani, urejal pa g. dr. G. Krek. Ta glasben list je za Slovence potreben.

Skladateljem bo dana s tem listom prilika, priobčevati svoje proizvode, na drugi strani pa se občinstvu omogoči, nabavljati si različne skladbe ceneje, kakor je to pri izdajanju posameznih skladb možno. Glasbenega lista, ki bi neodvisno od različnih umetniških in političnih struj zasledoval omenjeni smoter, Slovenci sedaj nimamo. Vendar je perijodično izdajanje skladb za razvoj slovenske glasbene umetnosti naravnost pogoj.

Skladateljem kot samozaložnikom kakor tudi založnikom-trgovcem ni mogoče izdajati muzikalij tako ceno, kakor bi si občinstvo želelo in kakor z ozirom na nizke cene, posebno nemških edicij, naravnost zahteva, ker stroški elegantne, vsled tega drage opreme izdaj kompozicij, niso v nikakem razmerju s pičilim številom odjemalcev, na katere sme založnik računati. To velja zlasti glede dobrih skladb, ki pa muzikalno manj izobraženi večini občinstva ne ugajajo.

„Novi akordi“ bodo prinašali najrazličnejše skladbe, ki pomenijo res napredek

v slovenski glasbeni literaturi, zato je že leti, da bi se pod praporom „Novih akordov“ našli vsi naši komponisti.

„Novi akordi“ bodo prinašali tudi kompozicije bolj lahkega žanra, narodne pesmi v raznih priredbah, salonske komade za klavir, moške in mešane zборе, tudi za manjša pevška društva in čitalnične zборе, končno bodo „Novi akordi“ priobčevali tudi valčke, polke, koračnice in druge skladbe za ples.

„Novi akordi“ bodo dalje prinašali tudi skladbe za klavir, za orglje, organistom bodo dajali gradivo za pred in poigre, ki bodo formalno in glede muzikalne vsebine kolikor mogoče dovršene. Isto velja glede harmonija. „Novi akordi“ pa i drugih instrumentov ne bodo pozabili, posebno ne gosli. „Novi akordi“ bodo torej prinašali kompozicije za moške in mešane zборе (a capella in s spremljevanjem), samo, dvo- in trospeve s spremljevanjem itd.

Že sedaj so se oglašili premnogi skladatelji kot sotrudniki „Novih akordov“, in sicer večinoma vsi slovenski, nekateri slavni češki in hrvatski skladatelji.

Izbrani vsebini je preskrbelo založništvo dostojno zunanjo obliko, v modernem slogu izveden ovojni list, fin papir in eleganten razločen tisk, poverivši vse to slavnoznanim tiskarnam za muzikalije in umetnine Jos. Eberle in dr. na Dunaju.

Naročnina „Novih akordov“ je navadno nizka, in sicer znaša naročnina za celo leto — t. j. za 6, vsak drugi mesec izhajajočih zvezkov 8 kron, za pol leta, t. j. za 3 zvezke, 4 krome 50 vin. Posamezni zvezki se bodo prodajali po 2 kroni. Za svoto 8 kron dobi naročnik zbirko izvirnih, še nikjer objavljenih kompozicij najrazličnejše vrste v obsegu najmanj 100 tiskanih stranih velike 4° oblike, torej toliko muzikalnega gradiva, kolikor ga pri običajnih cenah za 30 kron ni dobiti.

Zato pa apelujemo na ljubezen našega občinstva do umetnosti in ga pozivljamo na mnogoštevilno naročevanje! Nobena slovenska muzikalna rodbina, nobena čitalnica, nobeno bralno ali pevsko društvo, nobena šola in sploh noben muzikalno naobražen Slovenec naj ne manjka mej naročniki „Novih akordov“!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 13. junija. Vse nemško časopisje je kar iz sebe, ker je praški župan dr. Srb v govoru, s katerim je pozdravil cesarja, naglašal nerazdeljivost češkega kraljestva. Listi predstavljajo to kot silno provokacijo Nemcev, „Ostd. Rundschau“ pa grozi Körberju, ki je ta Srbov odgovor odobril, da se bo še kesal.

Praga 13. junija. Cesar je danes sprejemal razne deputacije. Najprej se mu je poklonilo duhovništvo, potem plemstvo. Zelo se je opazilo, da je plemstvo prvič v češkem jeziku izrazilo cesarju svojo udanost in zvestobo, in da je cesar tudi češki odgovoril. Sprejetih je bilo že jako mnogo zastopstev raznih korporacij in uradov, odklonjene pa so bile vse deputacije, ki so imele političen značaj.

Budimpešta 13. junija. Poslanec Ratkay je ostro prijel vlado, ker je dopuščala, da je vojni minister v odseku ogrske delegacije nemški govoril. Ratkay je pa tudi prijemal ogrske delegate, ker so se v razpravi z ministrom nemščine posluževali.

Rim 13. junija. V poslanski zbornici je Barzilai imel velik govor, ki je bil naperjen zoper alijanco Italije z Avstrijo in zoper avstrijske aspiracije v Albaniji.

London 13. junija. „Daily Mail“ trdi, da se za dan 15. t. m. pričakuje, da Botha kapitulira.

London 13. junija. Časopisje je silno nejevoljno, ker hoče Nemčija pustiti v Sanghaju svojo posadko, češ, da pomeni to veliko nevarnost za angleški vpliv na skrajnem vzhodu. „Daily Telegraph“ pravi, da se bliža čas, ko se proti volji Nemčije in Francije v Yangtse-zalivu ne bo moglo ničesar zgoditi. List pravi, da se je Angleška pustila prehiteti in zamudila ugodno priliko, si v Yangtse-zalivu zagotoviti absolutno prevlado.

30.000 kron je glavni dobitek **Concordia-loterije**. Opozarjamo svoje čast. čitatelje, da bode srečkanje **nepreklicno dne 25. junija 1901.**

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. junija: Ludovik Černe, urarski vajenec, 18 let, Slomškove ulice št. 13, srčna hiba. — Josip Zerbo, metlarjev sin, 3 mes., Križevniške ulice št. 9, krvavljnje. — Anton Vizlar, uradni sluga, 59 let, Breg št. 6, vsled raka v požiraniku. — Adolf Bončar, pasarski pomočnik, 20 let, Rimska cesta št. 6, jetika.
Dne 8. junija: Fran Kovač, gostilničar, 40 let, Mestni trg št. 11, otrpjenjen možgan. — Fran Privšek, čevljarjev sin, 6 mes., Krakovske ulice št. 27, pljučni katar. — Antonija Doberšek, pisarničkega pomočnika žena, 26 let, Rimska cesta št. 24, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 5. junija: Alojzij Lordani, delavčev sin, 2 leti, škrlatica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506,2 m. Srednji srčni tlak 756,0 mm.

Junj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Možna v 24 urah
12	8. zvečer	730,2	18,4	sl. jz. zahod	del. oblak.	
13	7. s jutraj	729,1	17,2	sl. sv. zahod	pol. oblak.	
	8. popol.	726,7	22,2	brezvetr.	pol. oblak.	

Srednja večerajšnja temperatura 20,1°, normale: 17,4°.

Dunajska borza

dne 13. junija 1900.

Skupni državni dolg v notah	98,55
Skupni državni dolg v srebru	98,25
Avstrijska zlata renta	118,—
Avstrijska krona renta 4%	96,—
Ogrska zlata renta 4%	118,—
Ogrska krona renta 4%	92,95
Avstro-ogrski bančne delnice	1672,—
Kreditne delnice	674,50
London vista	240,15
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117,47 1/2
20 mark	23,50
50 frankov	19,07
Italijanski bankovci	90,70
C. kr. cekini	11,33

Parni stroj

4 do 6 konjskih sil. dobro ohranjen, **proda se jako po ceni.** (1257-1)

Karl Maintinger

Dunaj, I., Liebenberggasse št. 1.

Kranjske klobase

najboljše vrste, mehke in trdo sušene prodaja in razpošilja tvrdka (12-132)

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte. Špeciialna trgovina za **kavo** in **čaj**, glavna zaloga J. Klauer-jevega higijeničnega likerja „**Triglava**“ iz planinskih želez.

Firm. 127. Einz. I. 7/2.

Bekanntmachung.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte Laibach wurde bei der im Register für Einzel-firmen eingetragenen Firma

„**Johann Globotschnigg**“

1. die Löschung der bisherigen Firmainhabers Herrn Johann Globotschnigg, Gewerkschaftsbesitzers und Handelsmannes in Eisen — und
2. die Eintragung der neuen Inhaberin Fräulein Marie Achatschitsch-Globotschnigg in Eisen vollzogen.

K. k. Landes- als Handelsgericht Laibach, am 3. Juni 1901.

(Razglas. C. kr. dež. kot trg. sodišče v Ljubljani je pri firmi „Johann Globotschnigg, vpisani v registru za posamne firme, 1. izvršilo izbris dosedanega imetelja firme gospoda Ivana Globotschnigga, posestnika fužin in trgovca v Železnikih in 2. vpis nove imetelje gospiice Marije Ahatschitsch-Globotschnigg v Železnikih. V Ljubljani 3. junija 1901. (1243)

Stajerska
ROGACKA
KISELA VODA Gempel in Styria-vrelec
OSVEŽUJOČA PIJACA. Nepresegljiva zdravlilna voda.

Zastopnik za Kranjsko:
Mihael Kastner
v Ljubljani. (714 11)

Manogo dan, žal, ne misli na to,

da se mora lepota skrbno gojiti, ter vporablja za svojo toaletto najcenejša in najslabša mila. Dajte se svarit, lepe dame, s slabimi, vsled sode ostrih mili se uniči lepota obraza, nežnost polti. Vporablajte za svojo toaletto Doeringovo milo s sovo. To popolnoma ostrihine prosto in maščobe bogato milo je dokazano najboljšo sredstvo za gojitev polti. Ne samo, da pouzroči lepoto polti, nego jo tudi vzdržuje. Za 60 vin. se dobiva povsod to izvrstno milo za dame. Generalna zaloga: A. Motsch & Co., Wien X. Glavno zalogo imata: Vaso Petričič in Anton Krisper v Ljubljani. (591-2) b

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane vsak kol. Fraga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m s jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m dopoludne osonni vlak v Trbiž, Beljak, od 15. junija do 15. septembra v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — **Fraga v Novomesto in v Kočevje.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m s jutraj v Novomesto-Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 6. uri 55 m zvečer v Novomesto, Kočevje. — **Priloh v Ljubljano** vsak kol. Fraga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m s jutraj osonni vlak s Dunaja čez Amstetten, iz Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m s jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoludne osonni vlak s Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiba, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak s Dunaja, iz Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak s Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. **Fraga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m s jutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 48 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m s jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m s jutraj, ob 11. uri 6 m dopoludne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Mlad trgovski pomočnik

manufakturne stroke, se sprejme takoj na deželi. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1244-3)

Trgovski pomočnik

izurjen v železnini, kakor tudi

dva učenca

za trgovino se takoj vsprejmejo. Pomočnik, izurjen tudi v špecerijski stroki, ima prednost.

Fran Stupica (1258-1)

trgovec z železnino in špecerijo v Ljubljani.

Spretno, solidno potovalne uradnike

(akvizitérje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „**akvizitér 25**“ upravništvu „Slov. Naroda“. (1026-10)

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr., se dobiva samo

v **deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ M. Leustek-a v Ljubljani.**

Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.

Schweinfurt, dne 11. februvarja 1899. (269-19) **L. Kres,** mlekarja.

Proti malokrvnosti

Železnato vino

lekarnarja

G. Piccoli v Ljubljani

dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže

ima v sebi **90krat več železa**

kakor druga po reklami nezaslužno sloveča **china-železnata vina**, katera čisto nimajo več železa v sobi, kakor vsako ceno namizno vino. III. (1368-34)

Vsled tega **največje jamstvo** za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled boleznih oslabelelih osebah, kakor tudi še posebno pri **bledih, slabotnih in bolehalih otrocih.** Dobiva se v steklenicah po pol litra. Vnanja naročila proti povzetju.

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v špecerijsko trgovino

Vekoslava Dolničar-ja

v Ljubljani (Vodmat) Bohoričeve ulice 12.

(1254-3)

Urarskega pomočnika

in

učenca

sprejme takoj (1259-1)

Fr. P. Zajec, urar

v Ljubljani, Stari trg št. 28.

Takoj se proda (1255-1)

seno

ki je še pokositi

in sicer obe košnji, prva in druga. Vpraša naj se na starem strelišči, pod Rožnikom.

Komí

kateri je popolnoma zmožen v vseh strokah trgovine mešanega blaga in deželnih pridelkov, dober prodajalec, vsprejme se v večjo trgovino na **Dolenjskem** pod dobrimi pogoji. Isti mora biti vsaj 24 let star. — Istotam se vsprejme

učenec

za isto stroko, kateri ima veselje do kupčije in primerno šolsko izobrazbo ter ni manj ko 14 let star. — Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“ pod šifro **B. C.** (1256-1)

Mlad mož

samec, 24 let star, popolnoma vojašine prost, prijetne nvanjosti in isto primerne izobrazbenosti, želi vstopiti v kak c. kr. urad kot **sluga**, ob jednem vsprejme drage volje kako pisanje, event. prepisavanje v istem uradu. Vsled dolgotrajnega delovanja v trgovini zamore predložiti najboljša pričevala. (1240-2)

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Razprodaja.

M. Žargi v Ljubljani

Prešernove ulice. (1220-2)

Po znižanih cenah cele zaloge

oblek, perila, zavratnikov itd.

za moške, ženske in otroke.

Ženitev!

Mlad, v gotovi službi nastavljen **ekonomijski upravitelj** blizu Zagreba, z letnim dohodkom 2500 K, se želi kmalu poročiti z mlado, lično, domače odgojeno deklico (vdova ni izključena). Fotografija se želi.

Prijazne, ne brezimne ponudbe se prosijo do 20. junija tek. leta pod „**Skorajšnji zakon 10.011**“ — K. poste restante **Zagreb.** (1239-2)

Predzadnji teden!

Concordia-srečke à 1 krono

Glavni dobitek
kron **30.000** vrednosti.

priporoča (1083-11)
J. C. MAYER
v Ljubljani.

Mlad vdovec,

lepe vnanjosti, mirnega in zadovoljivega značaja, z veliko kmetijo in zelo cvetočo trgovino v lepem slovenskem trgu blizu mesta na Primorskem, želi se seznaniti v svrhu poročanja z 20 do 32 letno gospodično ali vdovo brez otrok, s primerno izobrazbo, ki je večša gospodinjstvu, če mogoče tudi trgovini, in ki bi razpolagala z večjo doto. (2141-2)

Ponudbe s fotografijo, ki se takoj vrne, na upravništvo „Slov. Naroda“ pod šifro „**Milan**“. Tajnost se jamči.

Objava.

Gospodje delničarji

„**Ljubljanske kreditne banke**“

se s tem vabijo na

prvi izvanredni občni zbor

kateri se bode vršil

v soboto, dne 29. junija t. l., ob 9. uri dopoludne

v zgornjih bančnih prostorih, Špitalske ulice št. 2 v Ljubljani

in kateri se bode bavil samo z enim predmetom, namreč:

s predlogom upravnega sveta na spremembo nekaterih določeb pravil.

Oni gospodje delničarji, kateri se nameravajo tega občnega zbora udeležiti, naj svoje delnice do 21. t. m. deponujejo pri blagajnici „Ljubljanske kreditne banke“, na kar se jim bodo izročile legitimacije.

V Ljubljani, dne 12. junija 1901. (1248)

Upravni svet.